

Закон о судијама редовних судова, 1933.

Садржај

Закон о судијама редовних судова

Глава прва. Погодбе за стицај положаја (чл. 1–7)

Глава друга. Судијски испит (чл. 8–12)

Глава трећа. Постављање судија (чл. 13)

Глава четврта. Положај судија (чл. 14–19)

Глава пета. Одговорност судија

А. Пред редовним судом (чл. 20–25)

Б. Пред дисциплинским судом (чл. 26–45)

Глава шеста. Право надзора (чл. 46)

Глава седма. Судијске плате (чл. 47–51)

Глава осма. Одсуства (чл. 52)

Глава девета. Ранг судија (чл. 53)

Глава десета. Прелазна и завршна наређења (чл. 54–62)

Уредба о стечају за судије среских, окружних и трговачких судова

Уредба о оцењивању судија редовних судова и шеријатских судова

Уредба о накнади путних трошкова за службена путовања судских службеника, када су извршена у интересу и о трошку приватне странке а на њен захтев

347.962

(094.5)

5-3

РКА ЗАКОНА

умачених судском и администра-
тивном праксом

издаје Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

СВ. 118.

ЗАКОН О СУДИЈАМА РЕДОВНИХ СУДОВА

ДРУГО ИЗДАЊЕ

4253.

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1 КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.

1933

Усвојено у нови инвентар бр. 2472/3)

1 јануара 1942 год.

118. Св.

ЗБИРКА ЗАКОНА

протумачених судском и администра-
тивном праксом

Издаје Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

Св. 118.

ЗАКОН О СУДИЈАМА РЕДОВНИХ СУДОВА

ДРУГО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1. КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.
1933

2^о Уредба о стечају за судије среских, окружних и трговачких судова — 35

3^е Уредба о оцењивању судија редовних судова и шеријатских судова — — 37

4^о Уредба о накнади путних трошкова за службена путовања судских службеника, када су извршена у интересу и о трошку приватне странке а на њен захтев 52

ЗАКОН

о судијама редовних судова

од 8. јануара 1929. год., — са изменама и допунама од 9. јула, 1930. год., — и 31. марта, 1931. год.

Глава прва. Погодбе за стицање положаја.

Чл. 1. — За судију сматра се лице, које је по прописима овога закона постављено за судију среског суда или за судију или претседника окружног или трговачког суда или за судију, потпретседника или претседника Апелационог и Касационог суда.

Чл. 2. — Судија може бити сваки држављанин Краљевине Југославије, који је као редовни слушацац свршио правни факултет и положио судијски или адвокатски испит, има 26 година живота и испуњава опште законске услове за државну службу.

Женска лица не могу бити судије.

Чл. 3. — За судију среског суда може бити постављен онај који је провео, после судијског испита, најмање годину дана у суду,

а за судију окружног суда онај који је, после судијског испита, провео у суду најмање две године.

За претседника у окружним и трговачким судовима и за судије у Апелационим судовима поред услова из чл. 2. тражи се још и то да су та лица:

служила најмање три године као редовни професори права на Университету; или да су служила најмање пет година као судије окружних, трговачких или средњих судова; или као секретари виших судова; или као државни тужиоци или њихови заменици; или као управници казних завода; или као инспектори или начелници Министарства Правде; или као ванредни професори права на Университету; или да су:

радила најмање седам година као адвокати или секретари Министарства Правде.

Чл. 4. — За претседнике и потпретседнике у Апелационом суду, претседника, потпретседник и судије у Касационом суду, поред услова из чл. 2., тражи се још и то, да су та лица:

служила најмање пет година као редовни професори права на Университету; или као судије Апелационог суда; или као претседници окружних или трговачких судова; или као виши државни тужиоци или њихови заменици; или да су:

служила најмање десет година као судије окружних, трговачких или средњих судова; или као секретари виших судова; или као др-

жавни тужиоци или њихови заменици или као управници казних завода; или као инспектори или начелници Министарства Правде; или као ванредни професори права на Университету; или да су радила најмање дванаест година као адвокати.

Чл. 5. — За квалификацију по чл. 3. и 4. овога закона године проведене на разним положајима срачунавају се, ако се тим наређењима тражи подједнак број година за те положаје, а ако није одређен подједнак број година, онда се године проведене на тим положајима сразмерно срачунавају и допуњују.

Чл. 6. — Не могу бити постављени за претседника, потпретседника или судију ма кога суда они који су судском пресудом осуђени за кривично дело с којим је везан губитак грађанске части, или су пресудом осуђени на губитак грађанске части, па ма је доцније и повратили; као ни они који су пресудом дисциплинског суда отпуштени из државне службе, или који су пресудом редовних судова осуђени на лишење звања или на казну лишења слободе с којом је по закону везан губитак државне службе за кривична дела која су потекла из нечасних побуда.

Чл. 7. — Судије при ступању на дужност полажу пред старешином ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклинам се свемогућим Богом да ћу владајућем Краљу веран бити, да ћу

дужност своју тачно и савесно извршавати и да ћу се при изрицању правде једино закона држати. Тако ми Бог помогао”.

Старешине среских судова полажу ову заклетву пред претседником надлежног окружног суда, а претседници окружних и трговачких судова и потпретседници Апелационих судова пред претседником надлежног Апелационог суда.

Претседници Апелационих и потпретседници Касационог суда полажу ову заклетву пред претседником Касационог суда, а претседник Касационог суда пред Министром Правде.

Глава друга. Судијски испит.

Чл. 8. — Право на полагање судијског испита има сваки онај, који уз друге законске услове за државну службу докаже, да је, пошто је свршио правни факултет и положио испите као редовни слушалац, служио три године у судској струци; или да је служио две године у судској струци и три године у административној служби, или у сталној служби код адвоката као адвокатски приправник две године и једну годину у судској струци; или да је три године служио код државног правобраништва или државних заступништава, или био доцент правног факултета, и служио једну годину у судској струци.

Судијска приправна служба вршиће се тако да се кандидат извежба у свима грађанско-правним и кривично-правним судским по-

словима, као и да се упозна са вођењем послова судске писарнице.

Ближе одредбе о вршењу судијске правне службе прописаће Министар Правде.

Чл. 9. — Судијски испит полаже се у Апелационом суду пред испитним одбором, који се састоји из претседника и четири члана, од којих мора бити један адвокат.

Молбе за полагање испита подносе се Апелационом суду непосредно или преко претседника окружног суда у чијем подручју кандидат служи. Уз доказе о условима из чл. 8. кандидат полаже за претседника, чланове испитног одбора и записничара прописани хонорар.

На крају сваке године за наредну годину Министар Правде поставља претседника овог одбора, чланове и њихове заменике. Чланови испитног одбора постављају се из реда судија Апелационог суда, а члана адвоката предлаже Министру Правде Адвокатска Комора из места Апелационог суда.

Комора ће предложити Министру Правде четири кандидата.

Претседник испитног одбора је претседник Апелационог суда или његов заменик.

Хонорар члановима испитног одбора и записничару прописује се правилником о полагању судијског испита.

Ако се покаже потреба да се који члан редовни или заменик замени другим чланом одбора, ову ће замену извршити претседник Апелационог суда из судија Апелационог су-

да односно адвоката предложених од стране Адвокатске Коморе.

Чл. 10. — Испит је јаван и држи се у згради Апелационог суда.

Кандидат на испиту треба да докаже довољно теоријско и практично разумевање законских прописа материјалне и формалне природе из приватно-правне и кривично-правне области, као и познавање државног и административног уређења државе.

Испит се састоји из писменог и усменог испита.

Писмени испит састоји се из једног писменог задатка из области материјалног или процесног приватног и једног писменог задатка из области материјалног или процесног кривичног права. Овај је испит тајан за време израде задатка.

Чл. 11. — Кандидат је положио испит, ако за то гласа већина чланова комисије. Гласање је тајно.

Оцене су: „положио” или „није положио”.

Ако је оцена „положио”, комисија може, ако се сви чланови сагласе, дати оцену: „врло добро” или „одлично” положио.

Кандидат који није положио испит може га полагати после шест месеци.

Ко и по други пут не положи испит, може га полагати само још једанпут и то по истеку једне године од дана другог испита.

Чл. 12. — Министар Правде по саслушању чланова испитних одбора прописује Правилник о полагању овог испита.

Глава трећа. Постављање судија.

Чл. 13. — За свако упражњено судијско место среског, окружног и трговачког суда и старешине среског суда, Министар Правде расписује стечај преко „Службених Новина”. Ближа наређења о овом стечају прописује Министар Правде Уредбом. Министар Правде и забраће између пријављених кандидата једнога, који се Краљевим Указом поставља на упражњено место.

Исто тако Министар Правде предлаже Краљу претседнике окружних и трговачких судова, претседнике, потпретседнике и судије Апелационих судова и судије Касационог Суда.

Претседнике и потпретседнике Касационог суда поставља Краљ на предлог Министра Правде а по саслушању Министарског Савета из реда судија Касационог суда.

За свако упражњено место претседника окружних и трговачких судова и претседника, потпретседника и судија Апелационих судова и судија Касационог суда Министар ће Правде саслушати мишљење Касационог суда.

Глава четврта. Положај судија.

Чл. 14. — Судије су независне. У изрицању правде они не стоје ни под каквом влашћу но суде по законима.

Судија не може бити тужен од приватних лица због кривичних дела која је учинио према њима у свом судијском раду, без одобрења Министра Правде.

Устав Краљевине Југославије од 3. септембра, 1931. год.:

Чл. 100. — Судови су независни у изрицању правде, они не стоје ни под каквом влашћу но суде по законима.

Судови и судске надлежности могу се установити само законом.

Законом се прописује на који се начин бирају, постављају претседници судова и судије.

У породичним и наследним пословима муслимана суде државне шеријатске судије.

Чл. 101. — Судије свих судова су стални. Судија не може бити лишен свога звања нити ма из кога разлога уклоњен са дужности, против своје воље, без пресуде редовних судова или дисциплинске пресуде Касационог суда. Судија не може бити тужен за свој судски рад без одобрења надлежног суда.

Судија не може ма и привремено бити упућен на другу плаћену или неплаћену јавну службу без свога пристанка и одобрења Касационог суда.

Судија може бити премештен само по својем пристанку.

Судија може бити у служби до навршетка седамдесет година свога живота. Пре тога рока судија се може ставити у пензију само по писменој молби или кад телесно или душевно тако ослаби да не може вршити своју дужност. Од-

луку о пензионисању у овом последњем случају доноси Касациони суд.

Чл. 119. — Одредбе чл. 101. овог Устава неће се примењивати за време од пет година од дана ступања у живот овог Устава.

(Устав је ступио у живот даном објављивања у Службеним новинама Бр. 200. од 3. септембра, 1931. год.).

Чл. 15. — Судија се не може бавити занимањем, које је у опреци с чашћу и достојанством његовог положаја, или које би га могло спречавати у савесном и тачном вршењу дужности и довести у сумњу његову непристрасност. Оцена о овоме припада Министру Правде.

Чл. 16. — Не могу бити судије у исто време у једном суду, нити заједно судити, сродници по крви у правој линији у коме било степену, у побочној до четвртог степена завршно, по тазбини или крштењу до другог степена завршно, као ни пашенози, чије су жене рођене сестре.

Кад се међу судијама појави овакво сродство, а не постигне се други споразум међу њима, премешта се онај судија, који је дао повода сродству.

Чл. 17. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Чл. 18. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Чл. 19. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Глава пета. Одговорност судија.

А. Пред редовним судом.

Чл. 20. — За кривична дела по казненем закону учињена у вршењу службене дужности, судија потпада под суђење редовних судова.

Ово вреди и за лица која нису судије у смислу овог закона, а по закону о уређењу судова врше судијску дужност.

Чл. 21. — За стварање истраге због поменутих кривичних дела потребно је одобрење Министра Правде.

Тужилац је дужан именовати судију кога тужи, јасно разложити зашто га тужи и поднети у изворнику или потврђеном препису доказе о његовој одговорности, у колико тих доказа нема у самим списима предмета, који је дао повода за тужбу против судије.

Ако су докази сведоци, онда треба да означе име и презиме свакога сведока, где се налази и шта ће који сведок сведочити.

Ово тражење подноси се у два примерка.

Чл. 22. — Министар Правде, има да реши да ли има довољно основа, да се судија тужи редовном суду за кривично дело.

Чл. 23. — Министар Правде ако реши да има места истражи за кривично дело, даће одобрење тужиоцу за даље поступање и саопштиће му то одобрење преко претседништва надлежног окружног суда.

Чл. 24. — Тужба против судије у случају датог одобрења, да има места гоњењу због кривичног дела, мора се поднети надлежном редовном суду у року од 60 дана, рачунајући од дана, кад је тужиоцу достављена одлука Министра Правде.

Чл. 25. — Грађанин има право да подиже код редовног суда тужбу за оштету против државе због штете коју му је нанео судија при вршењу службене дужности. Ова тужба застарева за девет месеци, рачунајући од дана када је одлука из које је штета произашла правноснажном постала, а ако та одлука није оштећенику предата, или ако је оштећење учињено каквом другом радњом или нерадњом, онда од дана када је оштећеник за оштећење сазнао. За доказивање ове чињенице може се тужилац послужити свима предвиђеним доказним средствима. Судија се овом застарелости може, у парници државе про-

тив њега, бранити све док одлука, којом је осуђен, не постане правноснажна.

Тужба за одштету подноси се против државе по редовном грађанском поступку.

Редовни судови судиће и о накнади штете држави коју је судија учинио у службеној дужности грађанима, злонамерно или из крајњег нехата, ако је држава осуђена на плаћање накнаде по тужби приватног лица за штету.

Право државе на тужбу суду против судије за накнаду застарела за три године рачунајући од дана кад је правноснажном постала пресуда којом је држава осуђена на накнаду штете.

Наређења ставова 1 до 4 вреде и за лица која нису судије у смислу овог закона, а по Закону у уређењу редовних судова врше судску власт, за тим за све судске органе постављене код суда за вршење судских званичних послова, даље за судске поверенике (јавне бележнике), одређене за вршење судских званичних послова и напослетку за чиновнике пореских власти и Државне хипотекарне банке у погледу њиховог рада са судским депозитима и новцем лица под старањем.

Б. Пред дисциплинским судом.

Чл. 26. — Кад судија учини дисциплинску кривицу казниће се дисциплински.

Судија се не може осудити ни на какву дисциплинску казну, док не буде надлежно саслушан или позван да се брани по наређењима овог закона.

Као дисциплинска кривица се сматра:

1) Кад судија повреди дужност своје службе; и

2) Кад својим владањем у служби или ван службе вређа судијски углед.

Наређења овог закона о дисциплинским кривицама и поступку вреде и за судијске помоћнике, а суди им дисциплински суд предвиђен у овом закону. За судије у пензији односно дисциплинске одговорности важе одредбе Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда.

Чл. 27. — Дисциплинске су казне:

1) писмени укор;
2) новчана казна до три месеца плате;
3) заустављање напредовања на виши степен плате за извесно време, а најдуже за три године;

4) предлог Министру Правде за премештај у други суд истог степена с правом или без права на накнаду селидбених трошкова;

5) предлог Министру Правде за стављање у пензију без умањења или са умањењем пензије до 20%;

6) предлог Министру Правде за отпуштање из службе.

При доказану сиромаштву може се отпуштеном судији истом пресудом признати издржавање највише до половине износа пензије, коју би имао да је стављен у пензију, односно његовој некривој породици највише до износа нормалне породичне пензије, која

би јој припадала на случај да је осуђени судија умро.

Одлуку по овом доноси Министар Правде.

Чл. 28. — Дисциплински су судови двојаки:

1) За судије средњих, претседнике и судије окружних и трговачких судова дисциплински суд састоји се из претседника или његовог заменика и четири судије надлежног Апелационог Суда и толико њихових заменика из судија истог суда;

2) За судије виших судов и потпретседнике Апелационих Судова, дисциплински суд се саставља од претседника или његовог заменика и четири судије Касационог Суда и толико њихових заменика из судија истог суда.

О дисциплинским кривицама претседника Апелационих Судова и претседника и потпретседника Касационог Суда доноси одлуку редовна општа седница Касационог Суда у првом и последњем степену.

Ови дисциплински судови судиће судији и дисциплинске кривице, које је он као чиновник учинио пре но што је постављен за судију, као и пензионисаном судији, дисциплинске кривице које је он учинио док је био активни судија.

Сукобе о надлежности између дисциплинских судов Апелационих Судова решава дисциплински суд Касационог Суда.

Чл. 29. — Дисциплински судови ће се образовати код Апелационих и Касационог

Суда сваке године крајем децембра за наредну годину. Претседника и судије дисциплинских судов као и њихове заменике поставља Краљ Указом на предлог Министра Правде.

Дисциплински судови доносе одлуке по свима дисциплинским кривицама већином гласова.

На случај спречености којег сталног судије дисциплинског суда, доћи ће на његово место заменик.

Права и дужности тужиоца у дисциплинским стварима по овом закону врше: код Апелационих Судова виши државни тужиоци а код Касационог Суда врховни државни тужилац.

Чл. 30. — За искључење и изузимање чланова дисциплинског суда важе наређења Законика о кривичном судском поступку. О изузимању одлучује дисциплински суд у тајној седници. Тужени судија има право да изузме по једног судију не наводећи никаква разлога.

Чл. 31. — У колико овај закон друкчије не наређује, прописи Законика о кривичном судском поступку вреде и за поступање у дисциплинским кривицама.

Чл. 32. — Министар Правде, по службеној дужности или по добијеним тужбама, наређује извиђање дисциплинских кривица су-

дија среских, окружних и трговачких судова преко Инспектора Министарства Правде или преко председника окружног односно трговачког суда; дисциплинске кривице председника окружних и трговачких судова и судија Апелационих судова, преко инспектора Министарства Правде или преко председника или потпредседника Апелационих Судова; а дисциплинске кривице председника и потпредседника Апелационих Судова и судија и потпредседника Касационог Суда преко председника Касационог Суда. Дисциплинске кривице Председника Касационог Суда извиђа Министар Правде.

Списи о извршеним извиђајима против судија подносе се непосредно Министру Правде, који ће их у року од 14 дана упутити вишем државном тужиоцу односно врховном државном тужиоцу на даљи рад.

Судија има право још за време трајања извиђаја своје дисциплинске кривице одредити браниоца из реда адвоката, судија или судијских помоћника.

У колико орган коме је поверено извиђање нађе за сходно, може окривљеном судији и његовом браниоцу допустити неограничено или делимично разматрање списка чињеног извиђаја.

Чл. 33. — Кад се отвори дисциплинска истрага, председник ће одредити једног судију, који ће окривљеног судију саслушати, сведока по потреби под заклетвом испитати и све потребне околности и доказе по службе-

ној дужности извидети, па потом све списе доставити надлежном тужиоштву, које ће у року од 14 дана поднети дисциплинском суду своје предлоге, било да се истрага допуни али да се обустави или да се ствар упути на претрес, обухватајући све тачке окривљења.

Овај одређени судија неће учествовати у усменој расправи и решавању ствари.

Ако је ствар исцрпно извиђена и дисциплински суд нађе да има места суђењу, донеће одлуку да се ствар и без отварања истраге одмах упути на претрес. Ова одлука мора бити образложена и садржавати све тачке окривљења и све што је потребно за претрес.

Чл. 34. — Ако дисциплински суд по извршеном поступку нађе да треба обуставити дисциплински поступак донеће одлуку да се истрага обустави.

Против те одлуке, виши државни тужилац односно врховни државни тужилац може се жалити вишем дисциплинском суду, ако сам није предложио обустављање истраге. Кад одлука о обустављању дисциплинског поступка постане правноснажна, доставиће се окривљеном судији надлежним службеним путем.

Ако дисциплински суд нађе да истрагу треба допунити, вратиће предмет са својим примедбама одређеном органу, да у смислу ових примедба поступи.

Ако дисциплински суд нађе да се ствар има упутити на усмени претрес, донеће писмену одлуку о томе. Против ове одлуке као и против одлуке по чл. 33. одељак 3. нема места жалби. Достављајући ову одлуку, суд доставља туженику и именик судија за претрес.

Тужилац и туженик имају право да у року од 8 дана по достави одлуке расматрају списе и подносе даље предлоге и наведу нове доказе. Умесност ових предлога и доказа оцењује дисциплински суд, против чега нема места жалби. По истеку овог рока, претседник одређује дан претреса и позива државног тужиоца, туженика и његовог браниоца, као и потребне сведоке и вештаке, а уједно издаје и друга наређења потребна за несметано вршење претреса.

Чл. 35. — Ако дисциплински суд, било по захтеву било по службеној дужности, сматра да је потребно да се испита какав сведок или прибави какво друго средство ради расветљења ствари, а ово није могућно извршити пре одређеног претреса, претрес ће се одложити.

Претрес је усмен и тајан. Но туженик може захтевати да три лица која он одреди присуствују претресу.

Претрес се започиње читањем одлуке о упућивању дисциплинске ствари на претрес и вршиће се према прописима Законика о кривичном судском поступку.

Ако тужени судија, мада је позив благовремено примио, не дође на претрес, и не оправда свој изостанак, претрес ће се извршити и пресуда изрећи и без њега, по прочитању његове одбране, ако је достављена или већ постоји у списима.

Чл. 36. — Дисциплински суд већа у тајној седници, и суди по слободном уверењу добијеном на усменом претресу.

Пресудом се тужени судија ослобађа као некрив или оглашује за крива и осуђује на дисциплинску казну. Поред казне, туженик ће бити осуђен и на накнаду трошкова проузрокованих дисциплинским поступком, — иначе трошкове сноси држава. Браниочеву награду увек сноси сам туженик.

Пресуда се одмах усмено објављује заједно са разлозима, а најдаље за 8 дана доставља вишем државном тужиоцу односно врховном државном тужиоцу. Ако тужени судија умре пре но што је дисциплинска пресуда постали правноснажна, поступак се обуставља.

Чл. 37. — Против пресуде дисциплинског суда Апелационог Суда допуштен је призив дисциплинском суду Касационог Суда, а против пресуде дисциплинског суда Касационог Суда у првом степену, редовној општој седници Касационог Суда.

Призив може изјавити надлежни тужилац и туженик или његов бранилац у року од 8 дана рачунајући од дана доставе пресуде. У том року туженик и његов бранилац имају право да расмотре списе дисциплинског предмета. Призив се предаје оном дисциплинском суду, који је изрекао пресуду.

Виши дисциплински суд, може пресуду против које је призив изјављен одобрити, поништити или преиначити.

Виши дисциплински суд, кад по призиву расматра пресуду нижих судова, доноси своју одлуку у тајној седници.

Чл. 38. — Кад пресуда којом је тужени судија, осуђен на коју од дисциплинских казни, постане правноснажна, претседник дисциплинског суда првог степена послаће је Министру Правде.

Чл. 39. — Дисциплински суд може, како приликом одлучивања о отварању дисциплинске истраге тако и у току дисциплинског поступка, у тајној седници одлучити да се судија привремено уклони од дужности, ако према природи и тежини дисциплинске кривице нађе да би за државну службу било штетно задржати га на служби до пресуђења кривице. Ово право припада дисциплинском суду и у случајевима, кад се против судија и судијских помоћника започне кривични поступак или одреди притвор за кривична дела из општег казненог законика.

С тога је дужност кривичних судова да одмах известе непосредног старешину окривљеног лица против кога започну кривични поступак или га ставе у притвор или у истражни затвор.

Жалба на одлуку из става 1. подноси се у року од 3 дана.

Ако се против судије отвори кривична истрага због којег злочинства или због преступа увреде Краља или због којег преступа из нечасних побуда, мора се наредити његово привремено уклањање од дужности.

О сваком овом случају старешине суда морају одмах обавестити Министра Правде.

Чл. 40. — Министар Правде може у одлуци којом наређује привремено уклањање судије од службе изрећи да се овоме за време док траје привремено уклањање има обуставити једна трећина плате. Из обустављеног дела плате наплатиће се на завршетку поступка трошкови дисциплинског поступка, ако судија буде осуђен.

Ако судија буде ослобођен, исплатиће му се одмах задржана плата.

Чл. 41. — Ако се у дисциплинском поступку нађе да постоји и какво кривично дело по општем казненом законнику, дисциплински поступак ће се по саслушању тужиоца прекинути и списи послати надлежном редовном суду ради даљег законског поступка.

Све док се води поступак код кривичног суда нема места дисциплинском поступању. Кад пресуда кривичног суда постане правноснажна списи ће се послати Министру Правде на даљи поступак.

Чл. 42. — Ако кривични суд осуди судију на казну којом је по сили закона или по осуди везан губитак службе, Министар Правде доноси пресуду о отпуштању из службе.

Чл. 43. — Ако је судија пресудом кривичног суда осуђен на какву другу казну или од оптужбе ослобођен, његов непосредни старешина известиће о томе Министра Правде, који ће одлучити да ли да се тај судија преда дисциплинском суду.

Чл. 44. — Накнада штете коју би судија нанео коме повредом дужности своје службе не може се у дисциплинском поступку тражити.

Чл. 45. — Дисциплинске кривице из дела која поред дисциплинске одговорности повлаче и кривичну одговорност за злочинство или преступ који је потекао из нечасних побуда застаревају за 30 година. Остале дисциплинске кривице застаревају за три године.

Право на покретање дисциплинског поступка за ове последње кривице застареће пре речене 3 године, ако Министар Правде, за годину дана од дана кад је за те кривице сазнао, није наредио да се покрене дисциплинско поступање по њима.

Сваки рад о извиђању дисциплинске кривице прекида ток застарелости а ова почиње тећи тек од последњег рада.

Глава шеста. Право надзора.

Чл. 46. — Врховни надзор над радом среских, окружних и трговачких судова врши Министар Правде преко судских инспектора.

Дужност судских инспектора је да, по упутствима Министра Правде, врше изванредни преглед судова и да о њиховом раду и стању у суду подносе извештај Министру Правде. Ближа наређења о правима и дужностима судских инспектора прописује Уредба о судском пословнику.

Министар Правде може судским инспекторима додељивати и друге административне послове Министарства Правде.

За судске инспекторе могу бити постављени правници који имају услове из чл. 3. ст. 2. и 3.

Судских инспектора има осам. Они имају ранг, плату, судијски додатак и остале принадежности судија Апелационог суда.

Глава седма. Судијске плате.

Чл. 47. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Чл. 48. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Чл. 49. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Чл. 50. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Чл. 51. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Глава осма. Отсуства

Чл. 52. — (Укинут §. 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Закон о чиновницима од 31. марта, 1931. год.:

§. 83. — Ако службеник са кога било разлога буде спречен доћи на дужност, мора у року од 24 часа извести о томе свога непосредног старешину, и оправдати свој изостанак.

§ 84. — ⁽¹⁾ Државни службеник кад је болешћу спречен да долази на дужност, поднеће лекарско уверење, ако му старешина то затражи. У таквом случају старешина може, кад нађе за потребно наредити, да преглед стања службениковог здравља изврши један државни лекар, или да се то изврши комисијски.

⁽²⁾ Комисијски је преглед обавезан кад државни службеник непрестано болује више од шест месеци, или кад му, због телесне или душевне неспособности за службу, треба да престане активна државна служба.

⁽⁶⁾ Као болешћу спречен сматра се и онај службеник коме је потребно да се неко време од болести опорави или подвргне нарочитом лечењу, било у месту службовања или ван тога места. Трајање тога времена мора бити у напред утврђено и надлежним решењем одобрено. Такво време се рачуна у ток боловања.

§ 86. — ⁽¹⁾ Државни службеник има право на годишњи одмор. Дужина одмора износи: за чиновнике од 1 групе до 3 групе 2 степена закључно — шест недеља; за чиновнике осталих група, и то са преко 25 година службе — четрдесет дана; од 15 до 25 година службе — тридесет дана, од 5 до 15 година службе — двадесет дана и до пет година службе — десет дана; за чиновничке приправнике — десет дана; за званичнике и служитеље са преко 25 го-

дина службе — тридесет дана, од 15 до 25 година службе — двадесет дана, од 5 до 15 година службе — дванаест дана и до 5 година службе — осам дана.

⁽²⁾ Време кад се има одмор искористити одређује, на предлог старешине надлештва, непосредни виши старешина, а за врховна надлештва старешине ових надлештава.

⁽³⁾ У отсуство ради опорављања и лечења урачунава се годишњи одмор.

§ 87. — ⁽¹⁾ Отсуство по приватном послу одобрава надлежни министар односно бан, осим код врховних надлештава и самосталних установа ван министарстава и банских управа за које постоје о том посебни прописи. Министри и банови могу за отсуство до тридесет дана одредити старешине које ће га одобравати.

⁽²⁾ Службеник на отсуству по приватном послу, дужем од укупно два месеца у једној календарској години, нема права на принадежности за време преко два месеца.

⁽³⁾ Отсуство ради усавршавања или довршења школовања сматра се као отсуство по приватном послу, осим случаја кад се службеник упућује на усавршавање у непосредном интересу државне службе.

⁽⁴⁾ Отсуство по приватном послу урачунава се у годишњи одмор осим ако министар дружије не реши.

Глава девета. Ранг судија.

Чл. 53. — (Укинут §. 238. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год.).

Закон о чиновницима од 31. марта, 1931. год.:

§. 102. — (1) Ранг службеника одређује се овим редом: 1) према групи; 2) према дужини службе у истој групи; 3) према рангу положаја са кога је дошао; 4) према дужини службе у истој струци; 5) према дужини службе уопште; 6) према датуму рођења.

(2) У истој групи старији је онај који је раније добио више звање. Ранг звања одређује се према крајњој групи до које је звање распоређено.

(3) Старешина надлештва према потчињеним службеницима има највиши ранг.

Глава десета. Прелазна и завршна наређења.

Чл. 54. — Министар Правде извршиће превођење судија и судијских помоћника на плате и остале припадљености по овоме закону на дан 1. априла 1929. године према годинама службе које они буду имали на тај дан.

Као време судијске положајне службе има се рачунати оно време које им је признато за положајну плату према Закону о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда, односно, према чл. 1. Уредбе о разврставању за ресор Министарства Правде, и то по одбитку 3 године на име приправне службе. Ако су они пре тога трогодишњег рока добили судијски положај, онда им се одбија на име приправне службе тај краћи рок.

Судије нижих и секретари виших судова који би 1. априла 1929. године морали бити преведени у нижу групу, задржаће групу коју имају, али ће за даље напредовање морати да испуне горе наведене рокове.

Министар Правде доноси одлуке о свима питањима односно положајних и основних плата, против којих одлука има места жалби Државном Савету.

Министар Правде решаваће и друга спорна питања у погледу судија, у колико она не улазе у круг рада судова. Против његовог решења има увек места жалби Државном Савету.

Чл. 55. — Судским приставима и секретарима који су по досадашњим законима, без назива „судија“, као судије са положеним судијским испитом стално вршили судску власт, рачунају се те године као судијске, те се на дан 1. априла 1929. године, преводе на положај судија сходно одредбама из чл. 54. овога закона.

Чл. 56. — Укида се положај инспектора Министарства Правде, предвиђен чл. 27. Закона о судијама за Краљевину Србију од 4. марта 1911. године, а садашњи инспектори постављени по том закону стављају на расположење Министру Правде.

Чл. 57. — Од полагања судиског испита ослобођавају се они који су судије и секретари виших судова у време кад овај закон ступи у живот.

До изједначења закона о судским поступцима за целу Краљевину, Миистар Правде образоваће у смислу досадашњих прописа комисије за полагање судијских испита за свако поједино правно подручје.

Судијски испит кандидата уједо је и адвокатски испит и обратно.

Чл. 58. — За стицање квалификација у смислу члана 3. овог закона служба у правосудним одељењима пређашњих покрајинских управа (земаљских влада) као и служба секретара или шефова отсека државног правобраништва и овима равних чиновника државних заступништава; начелника државног правобраништва и њихових заменика, који имају 5 година судијске службе и судијски испит, уважава се подједнако као и судијска служба.

Чл. 59. — Садашњи писари и секретари првостепених судова, прислушници, правни вежбеници и бележници, који су као редовни слушаоци свршили правни факултет и положили испите, а немају судијски испит, имаће досадашњу плату, додатак и остале принадлежности док не положи судијски испит. Време службовања предвиђено у чл. 9. за полагање судијских испита рачунаће им се ма у коме суду да је проведено.

Чл. 60. — Док се не установи државно тужиштво (државно одветништво) за целу Краљевину, права и дужности виших државних

тужиоца (виших државних одветника), у дисциплинским стварима, вршиће судије Апелационог Суда, које одреди Министар Правде. А дужности врховног државног тужиоца (врховног државног одветника) вршиће снај судија Касационог суда којег одреди Министар Правде.

Чл. 61. — Саветници Апелационих судова који би се на дан ступања на снагу овог закона затекли код нижих судова у Словенији и Далмацији биће у погледу плате и судијског додатка једнаки судијама Апелационих судова.

Чл. 62. — Закон овај ступа у живот и добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним Новинама”, изузев главе VII о судијским платама, која добија обавезну снагу 1. априла 1929. године.

Укида се закон о судијама редовних судова од 24. септембра 1928. године.

Све законске одредбе које су до сада важиле у целој држави или појединим областима, а односе се на предмете, уређене овим законом, престају важити.

Закон од 8. јануара, 1929. год., обнародован је у Службеним новинама Бр. 7. од 8. јануара, 1929. год.

Измене и допуне од 9. јула, 1930. год. чл. 47, Уводног закона од 9. јула, 1930. год. за Грађ. суд. поступак обнародоване су у Служб. Закон о судијама

беним новинама Бр. 171. — LXV од 30. јула, 1930. год.

Измене и допуне од 31. марта, 1931. год.
§ 283. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год. обнародоване су у Службеним новинама Бр. 73. — XXII од 1. априла, 1931. год.

УРЕДБА

о стечају за судије среских, окружних и трговачких судова

На основу чл. 13. Закона о судијама редовних Судова од 8. јануара 1929. године прописује се следећа Уредба о стечају за судије Среских, Окружних и Трговачких Судова:

Чл. 1. — Кад се упразни место судије Среског, Окружног или Трговачког Суда, расписује се за попуњавање таквог места стечај у „Службеним новинама”.

Чл. 2. — Распис о стечају мора садржати у исто време и рок у коме се лице, које жели компетовати за судију, мора пријавити молбом Министру Правде. Тај рок несме бити краћи од 15, ни дужи од 25 дана, рачунајући од дана кад је стечај објављен у „Службеним Новинама.”

Чл. 3. — У року означеном у чл. 2. ове Уредбе, сваки онај који жели компетовати на упражњено судијско место, треба да поднесе молбу Министру Правде и уз исту да приложи

следеће податке: какав положај заузима у државној служби одн. у судској струци; колико има година службе за положајну плату; како је оцењен од надлежних старешина за последње три године; уверење да је положио испит који се тражи за судију, и уверење колико је провео у судској струци после положеног судијског испита.

Ако подноси молбу за судију какво лице, које није у државној служби, треба да испуни све што се тражи по чл. 12 закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда у в. чл. 2. и 3. закона о судијама и § 114. закона о уређењу редовних судова. Поред горњих података дужно је још поднети и уверење о владању; затим уверење да није под стечајем, нити да је осуђивано за ма какво кривично дело.

Чл. 4. — Стечај се објављује само за места у оним судовима у којима су упражњена.

Чл. 5. — Ова Уредба добива обавезну силу чим се обнародује у Службеним Новинама”.

Службене новине Бр. 82. — XXXIV од 8. априла, 1929. год.

УРЕДБА

Бр. 76490. од 23. јуна, 1932. год.,

о оцењивању судија редовних судова и шеријатских судова

На основу §-а 9 Закона о измени прописа који се односе на плате и остале принадежности особља правосудне струке од 13 јула 1929 год., бр. 55890 („Службене новине” бр. 167—XIX) од 20 јула 1929 год. у вези §-а 284 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год., бр. 36490 („Службене новине” од 1 априла 1931 год., бр. 73—XXII), прописује се ова уредба о оцењивању судија редовних судова и шеријатских судија:

Општа наређења

Чл. 1. — Оцењивање судија редовних судова и среских шеријатских судија вршиће се једанпут годишње по одредбама ове Уредбе.

Чл. 2. — Претседник, потпретседник и судије Касационог суда и апелационих судова претседници окружних судова и врховне шеријатске судије неће се оцењивати.

А) Оцењивање судија

I Надлежност

Чл. 3. — Оцењивање судија среских судова, изузев старешина среских судова, врше у првом степену персонална већа окружних судова (§ 23 Закона о уређењу редовних судова), а у другом степену персонална већа апелационих судова (чл. 4).

Чл. 4. — Оцењивање судија окружних (првостепених) судова и старешина среских судова врше у првом степену персонална већа апелационих судова (§ 37 Закона о уређењу редовних судова), а у другом степену персонална већа Касационог суда (§ 52 Закона о уређењу редовних судова).

II Поступак при оцењивању

Квалификациони листови

Чл. 5. — За оцењивање судија служи квалификациони лист који мора садржавати ове податке:

- 1) владање у служби и ван службе;
- 2) стручна спрема (познавање закона и осталих наређења);
- 3) марљивост у служби;
- 4) способност и схватање уопште;
- 5) поузданост у служби;
- 6) коју је врсту послова радио и са каквим успехом;

7) подесност за саобраћај са странкама и за вањску службу;

8) за коју се врсту послова може нарочито препоручити и да ли је способан за старешински или виши положај од онога на којему је;

9) да ли се је истакао каквим радом у служби или ван службе, практичним и литерарним, који би указивао на његову способност;

10) знање страних језика; и

11) нарочите околности које су још одлучне за оцену.

Чл. 6. — Квалификациони листови држе се у тајности у поверљивом досијеу који се мора водити за сваког судију посебице и чувати са осталим поверљивим актима.

Чл. 7. — Непосредне старешине дужни су у току године водити засебни квалификациони лист о сваком судији по обрасцу приложеном овој Уредби, те га попуњавати на крају месеца јуна и децембра и на крају листа ставити своје опште мишљење и предлог за оцену судије. Неповољна мишљења морају бити образложена.

Претседници зборних судова могу пре попуњавања квалификационих листова суслушати претседнике већа у којима је дотични судија радио.

За старешине среских судова водиће квалификационе листове претседници окружних судова.

Чл. 8. — Попуњени квалификациони листови су строго поверљиви (чл. 6) и достављају се претседнику надлежног већа најдаље до конца јануара сваке године службеним путем у запечаћеном омоту са ознаком „квалификациони листови — строго поверљиви“.

Чл. 9. — Ако у току године непосредни старешина буде премештен или пензионисан, он је дужан, пред свој полазак, уписати своје опажање у квалификациони лист сваког подређеног му судије и ставити свој предлог за оцену без обзира колико је времена провео као његов старешина, и све то предати своме наследнику. Нови старешина ће наставити уписивање од рока који је на реду.

Рад персоналног већа

Чл. 10. — Дужност чланова персоналног већа надлежног за оцењивање је обавезна.

У погледу изузећа и искључења чланова већа сходно ће се примењивати прописи §§ 15 до 24 Закона о судском поступку у грађанским парницама (Грађанског парничног поступка) од 13 јула 1929 год.

Чл. 11. — Персонално веће доноси пуно важне одлуке о оцењивању само ако су присутни сви његови чланови или њихови заменици. О раду већа води се записник. Записничар није потребан. Но претседник персо-

налног већа може, ако нађе то за потребно и целисходно, узети за записничара једно лице из реда судијских помоћника дотичног суда. Ако није узет записничар, записник о раду већа водиће по рангу најмлађи члан већа уколико претседник не нареди што друго. Записник потписују сви присутни чланови и записничар, ако је и овај суделовао.

Одлука се доноси већином гласова.

Чл. 12. — Оцењивање судија персонално веће врши на основу квалификационог листа (чл. 5) и свог властитог сазнања.

Одлука већа има да гласи да је судија „одличан“ или „врло добар“ или „добар“ или „слаб“.

Као „врло добар“ може се оценити судија који се стручном способношћу, марљивошћу и поузданошћу у служби истиче изнад онога што мора показати сваки добар и уредан судија. Као „одличан“ може се оценити само онај судија, који се видно истиче својим ванредном стручном способношћу у свим грамама судске струке и својим ванредним радом изнад судија који се оцене као „врло добри“.

Судије кажњени у току године за дисциплински преступ не могу за то време бити оцењени оценом „одличан“.

Свака се оцена мора образложити.

Чл. 13. — Ако су већу потребна каква објашњења која су одлучна за оцену судије, може позвати пред веће непосредног старешину

судије, ако је у истом месту, или потребна објашњења писмено затражити. Непосредни старешина дужан је удовољити овом тражењу без одлагања.

Чл. 14. — Веће које врши оцењивање у првом степену дужно је до краја фебруара извршити оцену свих судија и квалификационе листове са одлукама о оцени доставити непосредним старешинама судова којима оцењене судије припадају, да их приме на знање и поверљиво саопште на реверс оцењеним судијама, па да потврду о томе врате.

Непосредне старешине судова дужни су учинити предње саопштење у року од осам дана по пријему оцене. У случају отсућности судије, оцена ће му се саопштити у горњем року од дана повратка на дужност.

Чл. 15. — Оцене већа које се достављају оцењеним судијама потписује непосредни старешина суда коме судија припада.

Чл. 16. — Чланови персоналног већа, записничар и сви они, који по службеној дужности раде око аката о оцени, дужни су оцену, као остале околности у вези са том оценом, за које сазнају, држати у тајности.

Право жалбе оцењеног судије

Чл. 17. — На оцену персоналног већа у првом степену може се жалити судија, који је незадовољан том оценом, у року од осам дана по саопштењу одлуке о оцени (чл. 14). Жалба се предаје непосредном старешини, који је мора у року од три дана послати већу који је службеника оценило. Ово је дужно у року од три дана по пријему жалбе послати је, са свима актима, већу које је надлежно за оцену у другом степену. Одлука овога већа је извршна.

Чл. 18. — Ако веће у другом степену нађе да жалба није на време поднесена, одбациће је као неблаговремену. У противном узеће је у оцену и одлуку већа првог степена оснажити или преиначити. У оба случаја веће има донети одлуку у року од тридесет дана по пријему жалбе и доставити је, са свима актима, службеним путем непосредном старешини суда коме жалилац припада, који ће је саопштити жалиоцу.

Веће другог степена дужно је образложити своју одлуку.

Извршење одлуке о оцени

Чл. 19. — Када одлука о оцени судија постане правноснажна, непосредни старешина стара се, да се она уведе у службенички лист сваког оцењеног судије.

Чл. 20. — Код сваког предлога за унапређење у вишу групу мора се уз службенички лист дотичног судије приложити и квалификациони лист са одлуком о оцени за прошлу годину.

Б) Оцењивање судијских помоћника

Чл. 21. — Сва напред поменута наређења сходно ће се примењивати и при оцењивању судијских помоћника: приправника, пристава и секретара.

Чл. 22. — Судијске помоћнике оцењиваће у првом степену персонално веће окружних судова, а у другом степену персонално веће апелационих судова, изузев оне код апелационих судова и Касационог суда.

Судијске помоћнике код апелационих судова оцењиваће у првом степену персонално веће апелационих судова, а у другом степену персонално веће Касационог суда (чл. 4). Судијско помоћно особље код Касационог суда оцењиваће у првом и последњем степену персонално веће Касационог суда.

В) Оцењивање среских шеријатских судија

1 Надлежност

Чл. 23. — Оцењивање среских шеријатских судија врше у првом степену персонална већа окружних судова (чл. 3), с том изменом што

на место најмлађег по рангу члана већа из реда судија окружног суда долази најстарији по рангу срески шеријатски судија из места у коме је седиште окружног суда, а кад је он спречен његов заменик који је најстарији по рангу иза њега.

У другом степену доносе одлуку персонална већа апелационих судова (чл. 4), с том изменом што на место најмлађег по рангу члана персоналног већа долази по рангу наставији врховни шеријатски судија (§ 12 Закона о уређењу шеријатских судова и о шеријатским судијама).

II Поступак

Чл. 24. — Квалификационе листове за среске шеријатске судије водиће старешине среских судова.

Остала наређења о поступку при оцењивању судија редовних судова (чл. 5 до 20) и овде ће се сходно примењивати.

Г) Прелазна и завршна наређења

Чл. 25. — До уређења једног Касационог суда за целу државу сматрају се садашња одељења Касационог суда (§ 103 став 1 Закона о уређењу редовних судова) као Касациони суд у смислу ове Уредбе.

Исто се тако, док Закон о уређењу редовних судова за Краљевину Југославију од 18 јануара 1929 год. не добије обавезну сна-

гу, сматрају садашњи Бански стол у Загребу и Виши земаљски (дежелни) судови у Сплиту и Љубљани као апелациони судови, а садашњи судбени столови на подручју Стола седморице у Загребу и Земаљски (дежелни) судови на подручју Одељења Б Стола седморице у Загребу као окружни судови.

Чл. 26. — Док не добије обавезну снагу Закон о судском поступку у грађанским парницама од 3 јула 1929 год. на место прописа поменутих у чл. 10 примењиваће се одговарајући прописи Грађанских парничних поступника, који важе у појединим правним подручјима.

Чл. 27. — Док Закон о уређењу редовних дова од 18 јануара 1929 год. не добије обавезну снагу на место персоналних већа (чл. 3, 4, 22 и 23) вршиће оцењивање, изузевши на подручјима Врховног суда у Сарајеву и Великог суда у Подгорици (чл. 28), комисије и то:

1) Оцењивање судија среских судова, изузев старешина среских судова, вршиће у првом степену комисије за оцењивање од три члана код окружних судова састављене од претседника суда, или његовог заменика, и двојице, по правилу, најстаријих по рангу судија окружног суда или њихових заменика; а у другом степену комисије за оцењивање код апелационих судова поменутих под број 2;

2) Оцењивање судија окружних судова и старешина стреских судова вршиће се у пр-

вом степену комисија за оцењивање код апелационих судова од три члана састављене од претседника суда, или његовог заменика и двојице, по правилу, најстаријих по рангу судија апелационог суда; а у другом степену комисија за оцењивање код Касационог суда од пет чланова састављена од претседника суда или његовог заменика и четворице судија Касационог суда или њихових заменика (чл. 30 став 1).

Чл. 28. — За подручје Врховног суда у Сарајеву и Великог суда у Подгорици, док се на овим подручјима не установе апелациони судови, оцењивање судија окружних судова и старешина среских судова вршиће: у првом и другом степену комисије образоване код ових судова. У првом степену вршиће оцењивање комисије од три члана састављене од претседника Врховног суда односно Великог суда или њихових заменика као претседника комисије и двојице судија Врховног суда односно Великог суда.

У другом степену вршиће оцењивање:

а) код Врховног суда у Сарајеву комисија од пет чланова састављена од претседника или његовог заменика и четворице судија Врховног суда;

б) код Великог суда у Подгорици општа седница.

Чланови првостепене комисије за оцењивање не смеју бити истовремено и чланови другостепене комисије за оцењивање.

При оцењивање среских шеријатских судија има се и овде сходно примењивати пропис члана 23.

За оцењивање судија среских судова важи наређење чл. 27. број 1.

Чл. 29. — Комисије за оцењивање по чл. 27 и 28. морају бити образоване најдаље до 1 јануара сваке године.

Чл. 30. — Чланови комисије за оцењивање код Касационог суда (чл. 27. бр.2), код Врховног суда у Сарајеву и Великог суда (чл. 28) бирају сами ти судови у својој општој седници. Они бирају истовремено и заменика, и то:

а) за другостепене комисије по чл. 27. бр. 2 и 28 став 2 по три члана заменика, и

б) за првостепене комисије за оцењивање по чл. 28 став 1 по два члана заменика.

Комисију за оцењивање код апелационих судова (§ 27 бр. 2). одређују сами ти судови у општој седници, с обзиром на утврђен ранг појединих судија. Они бирају истовремено и по једног члана заменика.

Чл. 31. — Ова Уредба ступа у живот и добија обавезну снагу када се обнародује у „Службеним новинама“. Од тога дана престају важити сви ранији прописи о оцењивању, уколико се односе на лица за која важи ова Уредба.

Службене новине Бр. 191. — LXXIX од 20. августа, 1932. год.

Прилог к чл. 5.

КВАЛИФИКАЦИОНИ ЛИСТ

за годину.....

за госп. — — — — —
 звање: — — — — —

I

- 1) Владање у служби и ван службе: — —
- 2) Стручна спрема (познавање закона и осталих наређења): — — — — —
- 3) Марљивост у служби: — — — — —
- 4) Способност и схватање уопште: — — — — —
- 5) Пузданост у служби: — — — — —
- 6) Коју врсту послова ради и са каквим успехом: — — — — —
- 7) Подесан за саобраћај са странкама и за ванску службу: — — — — —
- 8) За коју се врсту послова може нарочито препоручити и да ли је способан за старешински или виши положај од онога на којему је: — — — — —
- 9) Да ли се је истакао каквим радом у служби или ван службе (практичним и литерарним), који би указивао на његову способност: — — — — —
- 10) Знање страних језика: — — — — —
- 11) Нарочите околности које су још одлучне за оцену: — — — — —

.. јуна .. год.
 у

(Назнака суда)

(М. П.)

(Потпис непосредног старешине)

Мишљење и предлог старешине за оцену:

(Датум и место) (М. П.) (Потпис старешине)

II

- 1) Владање у служби и ван службе: — — —
- 2) Стручна спрема (познавање закона и осталих наређења): — — — — —
- 3) Марљивост у служби: — — — — —
- 4) Способност и схватање уопште: — — —
- 5) Поузданост у служби: — — — — —
- 6) Коју врсту послова ради и с каквим успехом: — — — — —
- 7) Подесан за саобраћај са странкама и за вањску службу: — — — — —
- 8) За коју се врсту послова може нарочито препоручити и да ли је способан за старешински или виши положај од онога на којему је: — — — — —
- 9) Да ли се истакао каквим радом у служби или ван службе (практичним и литерарним), који би указивао на његову способност: — — — — —
- 10) Знање страних језика: — — — — —
- 11) Нарочите околности које су још одлучне за оцену: — — — — —

. . децембра . . год.

у

(Назнака суда)

(М. П.)

(Потпис непосредног старешине)

Мишљење и предлог старешине за оцену:

(Датум и место) (М. П.) (Потпис старешине)

Оцена персоналног већа код (назнака суда) надлежног за оцењивање у првом степену:

Образложење оцено:

— — — — —
— — — — —
— — — — —

(М. П.) (Потпис претседника)

Одлука персоналног већа код (назнака суда) надлежног у другом степену:

— — — — —
— — — — —

Образложење оцено:

— — — — —
— — — — —

(М. П.) (Потпис претседника)

УРЕДБА

Бр. 25190. — У 182. од 29. марта, 1929, год.

о накнади путних трошкова за службена путовања судских службеника, која су извршена у интересу и о трошку приватне странке а на њен захтев

На основу чл. 142. Финансијског закона за 1928.—1929. год. а по споразуму са Министром финансија Министар правде прописао је следећу Уредбу о накнади путних трошкова за службена путовања судских службеника, која су извршена у интересу и о трошку приватне странке а на њен захтев :

Чл. 1. — Судијама и осталим судским службеницима за случај службеног путовања у интересу и о трошку приватне странке, припада накнада путних трошкова по овој Уредби.

Чл. 2. — Службено путовање по овој Уредби је путовање, које судски службеник изврши ради обављања судских послова изван судске зграде.

Чл. 3. — Сваки судски службеник дужан је приликом службеног путовања употребити најкраћи пут односно најкраћу и најјефтинију везу.

Изузетак од овог дозволиће се само за случај кад би саобраћај на таквом путу био прекинут.

Овакав изузетак у сваком конкретном случају цени непосредни старешина односног судског службеника.

I Дневница

Чл. 4. — Дневница за службена путовања исплаћује се по овој табели:

Ред. број	ВРСТА СЛУЖБЕНИКА	Дни.
1	Чиновници I категорије 1, 2 а, 2 и 3 а групе	180.—
2	Чиновници I категорије 3, 4 а и 4 групе	160.—
3	Чиновници I категорије 5 и 6 групе Чиновници II категорије 1 и 2 групе	130.—
4	Чиновници I категорије 7, 8 и 9 групе Чиновници II категорије 3 и 4 групе Чиновници III категорије 1 и 2 групе	110.—
5	Чиновници II категорије 5 групе Чиновници III категорије 3 и 4 групе	90.—
6	Званичници и дневничари који врше дужност званичника	60.—
7	Служитељи и дневничари који врше дужност служитеља	50.—

Чл. 5. — Време за дневнице рачуна се од часа поласка па до часа повратка. — За свака пуна 24 часа рачуна се цела дневница. ако је службено путовање трајало више од 12 а испод 24 часа рачуна се исто као цела дневница, иначе увек половица.

Код путовања железницом или паробродом час поласка и доласка сматра се пола часа пре поласка односно пола часа по доласку воза или пароброда.

Чл. 6. — За извршење службених послова самом месту службовања судског службеника као и ако је циљ путовања удаљен од границе ресна места његовог сталног службовања, не припада судском службенику дневница.

II Попуштине колима, жељезницом и лађом за службена путовања

Чл. 7. — Ако је место у коме се има извршити службени посао удаљено више од два километра од границе реона места сталног службовања судског службеника, припада му накнада трошкова подвоза.

По правилу мора се судски службеник служити сталним јавним превозним сретством (железницом, паробродом или аутобусом), али ако се тиме услед недостатака не може послужити или ако би тиме несразмерно више времена утрошио, припада му накнада трошкова за превоз по километру.

Службеницима под 1, 2, 3, 4 и 5 таблице из чл. 4. припада по 6. — динара, а осталим по 5.— динара од једног километра.

Чл. 8. — Километража се неће плаћати и за она путовања која се морају по природи послати пешице чинити.

Чл. 9. — Километража не припада кад се употребе државна или самоуправна превозна сретства: кола, коњи и превозна сретства на води. Али кад се за напред поменута сретства плати возарина за рачун државе или самоуправног тела, има се плаћена сума накнадити судском службенику.

Чл. 10. — Кад судски службеник има извршити службени посао у границама реона места његовог сталног службовања, припада му накнада трошкова и то:

1. у градовима Београду, Загребу, Осеку, Новом Саду, Суботици, Сарајеву и Љубљани фијакерима од судске зграде до места уређивања према по полицијским властима утврђеној тарифи;

2. у свима осталим местима паушална сума од 30. динара.

Чл. 11. — Кад судски службеник има извршити службени посао у месту удаљеном до два километра од реона места његовог сталног

службовања, припада му поред накнаде трошкова назначених у чл. 10 ове Уредбе још и право на километражу, рачунајући од границе реона места његовог сталног службовања.

Чл. 12. — У случају кад дужина пута није службено километарски премерена, она ће бити рачунати према дужини времена пешачења узимајући 5 километара за један сат пешачења. Разломци до једног километра не узимају се у обзир.

Уверења о дужини времена пешачења издаваће општинске власти.

Чл. 13. — За службена путовања железницом или паробродом плаћаће се вредност (износ) подвозне карте и то:

Чиновницима 1, 2а, 2, 3а, 3, 4а, 4, 5 и 6 групе I категорије железницом или паробродом 1 класе, а свим осталим чиновницима железницом 2 класе паробродом 1 класе.

Званичницима и служитељима железницом 3 класе, а паробродом 2 класе.

Чл. 14. — Државни службеник који има бесплатну карту ма по ком основу, нема право на наплату возарине. Исто тако и службеник који има карту по сниженој цени, има право на накнаду вредности стварно плаћене подвозне цене. Сваки је дужан на поднетом рачуну назначити, да ли је имао бесплатну карту или карту са сниженом ценом или не. За противно поступање биће одговоран материјално, дисциплински а и кривично за дело преваре.

Чл. 15. — Државни службеник има право на употребу свих возова сем луксузних (симплон и Експрес оријент).

Чл. 16. — За подвоз од стана или хотела до железничке, аутобуске или паробродске станице и обратно, као и за подвоз у спојним станицама, кад је железничка од паробродске или аутобуске станице или обратно удаљена, плаћа се подвоз по утврђеној тарифи.

За она пак места где тарифе нема, плаћаће се и то дању, рачунајући од 6 до 18 часова по 20 динара, а ноћу, рачунајући од 18 до 6 часова по 30.— динара.

Судским службеницима наведеним под 6 и 7 у табели чл. 4. ове Уредбе припада ова накнада трошкова само за случај ако уредовање траје најмање 24 часа.

Чл. 17. — За превоз на одстојањима, за које не постоје тарифе, а километража би износила више од накнаде за подвоз по чл. 16., службенику припада право на километражу.

Чл. 18. — Накнада за подвоз плаћаће се по чл. 16. службенику од места сталног службовања и у случајевима, кад место у које путује није удаљено више од два километра од границе реона места његовог сталног службовања, а налази се ван његовог службеног круга, али у том случају односни службеник нема право и на километражу.

Чл. 19. — За унос и износ ручног пртљага у жељезницу или пароброд, као и за унос и износ у спојним жељезничким или паробродским станицама, ако путовање траје дуже од 48 часова припада по 5.— динара.

Чл. 20. — Службеници побројани под 6 и 7 у табели чл. 4. ове Уредбе немају право на накнаду за унос и износ ручног пртљага.

Чл. 21. — Ако службено путовање траје дуже од 15 дана припада право на ручни пртљак до 30 килограма и поред накнаде из чл. 19. накнадиће се и возарина по службеној жељезничкој односно паробродској тарифи уз доказ о плаћеној возарини. За службена путовања која трају краће време од 15 дана, не припада накнада за возарину пртљага.

Чл. 22. — Ако је на исто путовање изасла-
но више судских службеника, морају се слу-
жити једним превозним сретством по две особе
а превозно сретство добавља и зарачунава
најстарији по рангу службеник.

Ако се је уредовало пре подне и после
подне, припада накнада за подвоз само јед-
напут на место уредовања и једанпут напруг.

III Опште одредбе

Чл. 23. — Странка има суду у име акон-
тације за путне трошкове поверенства предати
ону суму, коју ће суд одредити.

Суд ће ову положену аконтацију прописно
књижити и издати најстаријем по рангу члану
поверенства, који ће осталим члановима пове-
ренства уз потврду у акту предати на њих от-
падајући део.

Чл. 24. — По рангу најстарији судски иза-
сланик дужан је рачуне о трошковима свих
изасланих лица заједно са извешћем о из-
вршенем уредовању поднети суду, најдаље за
три дана по свршеном уредовању, јер ће иначе
изгубити право на накнаду својих трошкова и
биће дужан да врати примљену аконтацију.

Овај рок може продужити суд у оправ-
даним случајевима до 10 дана.

Чл. 25. — Рачун о трошковима мора иза-
сланик суда написати у самом извештају, на-
значивши чак сада је отпутовао на уредовање,
када је започео и довршио уредовање и када
се је вратио. Уз то има навести а по потреби
и засведочити оне околности, које су одлуч-
не за утврђивање трошкова.

Старешина суда мора на самом акту по-
сведочити, да постоје оне претпоставке за до-
знаку трошкова које су по важећим прописима
потребне.

Чл. 26. — О исправности зарачунатих
трошкова одлучују судови, који су надлежни
за решавање главне ствари, а странкама и

судским изасланицима припадају исти правни лекови, који важе за главну ствар.

Чланови поверенства могу бити због неправилног зарачунавања пристојба позвани на одговорност дисциплински без обзира да ли је уложен правни лек или не, а једнако и органи суда због неправилног утврђивања ових трошкова.

Чл. 27. — Судски службеници кад службено путују ради обављања службених послова о трошку приватне странке и на њен захтев ако се не послуже једним од јавних превозних сретстава побројаних у чл. 7. ове Уредбе, не смеју се у другим превозним сретствима возити заједно са било којом од заинтересованих странака у послу ради којег путују, као ни са њиховим заступницима.

У противном одговараће дисциплински.

Чл. 28. — Ова Уредба ступа на снагу даном проглашења у Службеним Новинама.

За аутентично тумачење ове Уредбе надлежан је Министар правде.

Службене новине Бр. 84.—XXXV од 10. априла, 1929. год.

Јур. б.
38686

Св. 118. Закон о судијама редовних судова

Закон од 27 децембра, 1932 год., о измени уводног закона за законик о судском поступку у грађанским парницама и закона о уређењу редовних судова:

§ 5. — За време од две године од дана обнародовања овог закона могу се судијски приправници постављати за судије среских судова одмах по положеном судијском испиту.

Службене новине Бр. 304. — CXIV од 30. децембра, 1932 год.

Уредба Бр. 4380 од 10 фебруара, 1931 год. о измени Уредбе о накнади путних трошкова за службена путовања судских службеника.

Чл. 1. — Члан 22 став 1 мења се и гласи: „Ако је на исто путовање изаслато више судских службеника, онда сваком службенику припада километража за 1 динар мање од прописане километраже.“

Службене новине Бр. 49. — XIII од 4. марта, 1931 год.

Уредба Бр. 128980 од 31 децембра, 1932 год. о изменама и допунама у Уредби о оцењивању судија редовних судова и шеријатских судија.

§ 1. — Уредба о оцењивању судија редовних судова и шеријатских судија од 23. јуна, 1932. год. (Службене новине Бр. 191—LXXIX) мења се и допуњује како следи:

1) чланови 21 и 22 бришу се.

2) у чл. 27 мења се број 1 и гласи:

„1) Оцењивања судија среских судова, изузев старешина среских судова, вршиће у првом степену комисије за оцењивање од три члана код окружних судова састављене од претседника суда или његовог заменика и двојице најстаријих по рангу судија окружног суда или њихових заменика које одређује старешина окружног суда; а у другом степену комисије за оцењивање код Апелационих судова поменутих под број 2;“

3) У броју 2 истог члана иза речи „старешина среских судова“ умеће се „изузевши оне старешине који су постављени са положаја претседника првостепених судова.“

4) У истом члану додају се следећи нови ставови:

„Док на подручју врховног шеријатског суда у Скопљу срески шеријатски судови не постану саставни делови среских судова, на овом подручју вршиће оцењивање у првом и последњем степену сам Врховни шеријатски суд у Скопљу. Квалификационе листове за среске шеријатске судије код тих судова водиће најстарији по рангу шеријатски судија, а квалификационе листове за ове најстарији по рангу врховни шеријатски судија.“

§ 2. — Ова Уредба добија обавезну снагу када се обнародује у „Службеним новинама.“

Службене новине Бр. 4—II од јануара, 1933 год.

Гр. б.
38686

Редакција завршена
1. новембра, 1932 год.

ШТАМПАРИЈА ДРАГ. ГРЕГОРИЋА, — БЕОГРАД

САДРЖАЈ

Страна

<i>1^о Закон о судијама редовних судова</i>	
Глава прва. Погодбе за стицај по- ложаја (чл. 1.—7.) — — — — —	5
Глава друга. Судијски испит (чл. 8. —12.). — — — — —	8
Глава трећа. Постављање судија (чл. 13.) — — — — —	11
Глава четврта. Положај судија (чл. 14.—19.) — — — — —	11
Глава пета. Одговорност судија.	
А. Пред редовним судом (чл. 20.—25.). — — — — —	14
Б. Пред дисциплинским судом (чл. 26.—45.). — — — — —	16
Глава шеста. Право надзора (чл. 46.).	
Глава седма. Судијске плате (чл. 47.—51.) — — — — —	27
Глава осма. Одсуства (чл. 52.). — —	27
Глава девета. Ранг судија (чл. 53.)	29
Глава десета. Прелазна и завршна наређења (чл. 54.—62.). — — — —	30